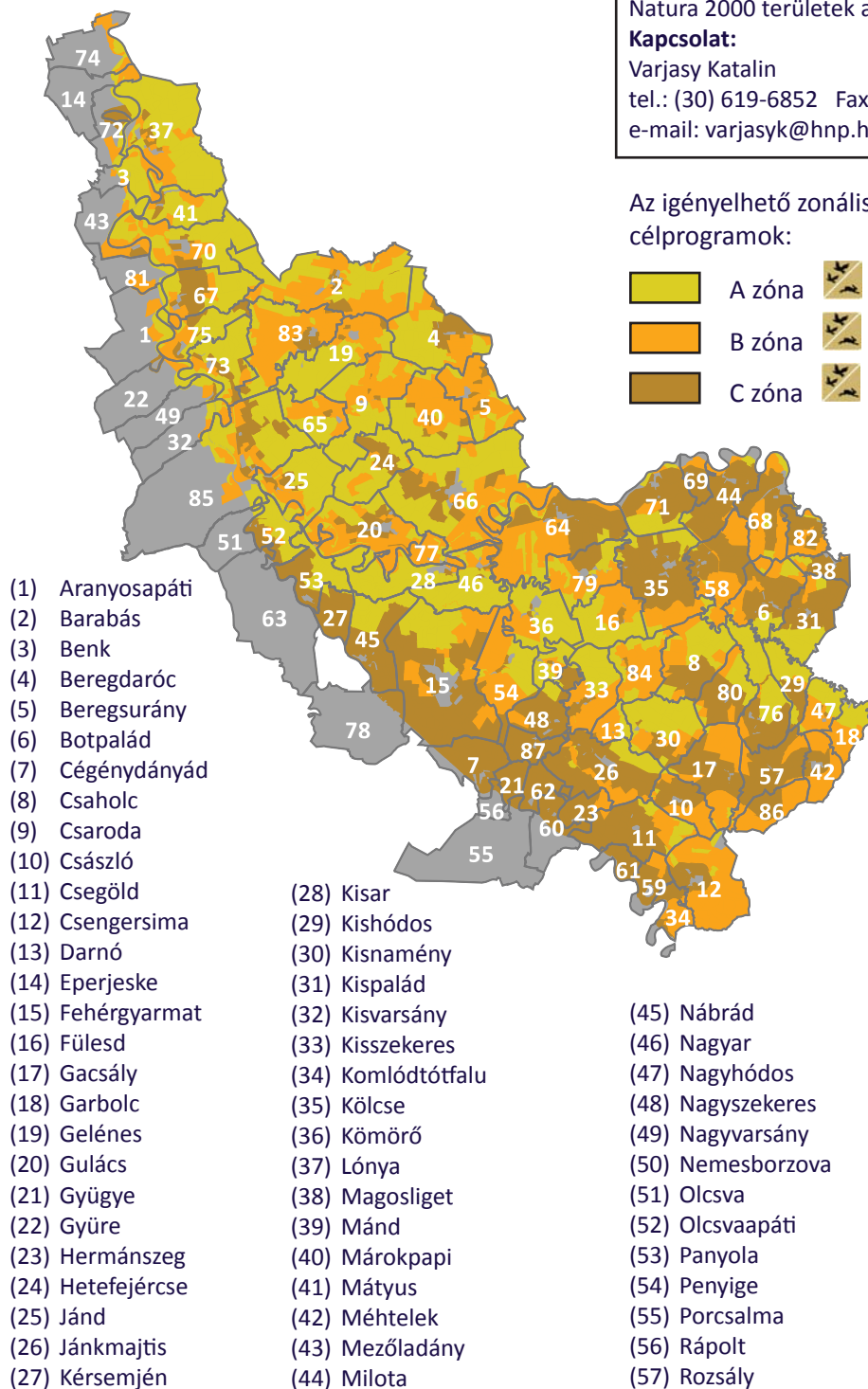

Szatmár-Bereg MTÉT

Teljes terület: 112 207 ha
 Támogatható terület: 80 926 ha
 Natura 2000 területek aránya: 40%
Kapcsolat:
 Varjasy Katalin
 tel.: (30) 619-6852 Fax: (52) 529-940
 e-mail: varjasyk@hnp.hu

Az igényelhető zonális agrár-környezetgazdálkodási célprogramok:

Az Alföld északkeleti, legváltozatosabb régiója a Bereg-Szatmári sík, ami a Kárpát-medence erdős, lápos, folyó- és pangóvizekben gazdag élőhelyeit őrzi. A természeti és kulturális értékekben gazdag területet a Tisza szeli ketté. A táj természetes állapotában ártéri síkság, melyet elhagyott folyómedrek szabdalnak fel.

A vidék talajai mészből szegények, szerkezetük rossz, vízvezető képességük nem megfelelő. Jel-

lemzően fiatal (holocén) folyami öntéseken alakultak ki, a talajképző kőzet általában öntésiszap és agyag.

A hajdan szinte összefüggő, hatalmas erdőségeket helyenként már csak néhány fa jelzi. A kivágott erdők helyén a hagyományos rét- és legelőgazdálkodás következtében értékes füves élőhelyek jöttek létre. Egyaránt megtalálhatók itt a hegyvidékre és az Alföldre jellemző flóra- és faunaelemek.

Baranyi Tamás – Nagy szikibagoly

A füves térségek nagy része ecsetpázsitos, soványcsenkeszes, ritkán hernyópázsitos, enyhén szikesedő nedves legelő, félszáraz kaszáló. Néhol erdősztyepp jellegű foltokra is rábukkanhatunk sziki kocsoroddal, réti őszirozásával és réti iszalaggal.

Természetvédelmi szempontból igen jelentősek a mocsárrétek és a kiszáradó láprétek. Fontosabb fajaik a réti ecsetpázsit, a kornistárnics, a réti kardvirág és az őszi vérfű. Helyenként megtalálhatók az agárkosbor és az elegáns kosbor tövei, de előfordul a szibériai nőszirm is.

A nedves réteken termelődött nagy mennyiségű szerves anyag jó részét a kaszálások során eltávolították, megelőzve ezzel a nitrogénterhelést jobban bíró gyomok (csalán, aszat, bürök) elszaporodását. A hagyományos kaszálási mód nem tömörítette a talajt, és az őszi munkavégzés idejére a növények többsége már magot is érlelt. Ez a fajta használat őrizte meg értékes élővilágukat évszázadokon keresztül. További fennmaradásuk a vízviszonyok – sokszor manapság már mesterséges – fenntartásán és a megfelelő hasznosításon múlik. Az erősebb zavarás (taposás, legeltetés, trágyázás, felülvetés) viszont a terület leromlásához, a faji változatosság csökkenéséhez vezethet.

A füves területek több fokozottan védett, földön fészkelő madárfaj (például haris, réti fülesbagoly, hamvas rétihéja), valamint számos ritka gerincte-

len állat élőhelyei. A lepkék közül említést érdemelnek a hegyvidéki típusú kaszálóréteken és a lápréteken előforduló, európai jelentőségű szürkés hangyaboglárka és a vérfű hangyaboglárka lepkék, valamint a nagy szikibagoly lepke.

A szántóterületek szerepe az egyes madárfajok szaporodásában – többek között fűrj, hamvas rétihéja –, és a vonuló fajok táplálkozásában jelentős, amellett hogy egyéb védett állatok és növények (pl: eltűnőben lévő gyomfajok) számára is élőhelyet biztosítanak. A kistáblás, mozaikos szántókon a vegyszerek mellőzése illetve kíméletes használata, továbbá a tápanyagbevitel korlátozása egyaránt hozzájárul a meglévő biológiai sokféleség megőrzéséhez, az egészséges termés és a természeti környezet fenntartásához.

A táj jellegzetes képéhez hozzátartoznak az út menti cserjés fasorok, ligetes facsoportok és a mélyebb részeken tenyésző bokorfüzesek. Természetvédelmi jelentőségük, hogy mozaikosabbá teszik az élőhelyeket (például feldarabolják, tagolják a nagyobb kiterjedésű, homogén gyepeket, szántókat), költő-, pihenő- és táplálkozóhelyet, illetve vándorlási útvonalat biztosítanak. A térséget mind az európai, mind a nemzetközi jelentőségű madárélőhelyek között számon tartják, és emellett több kiemelt fontosságú madárvonulási útvonal is érinti.

Habarics Béla – Haris

Az MTÉT célja, hogy a területre jellemző extenzív gazdálkodás fenntartásával biztosítsa, a táj jellegének és természeti értékeinek megőrzéséhez elengedhetetlen feltételeket. Az egyes célprogramok összhangot teremtenek az itt gazdálkodók tájfenntartó tevékenysége és megélhetési lehetőségei, valamint a természetvédelem céljai és a mezőgazdálkodás érdekei között.

Habarics Béla – Legelő csorda